

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA,
UPRAVE I LOKALNE SAMOUPRAVE

Nacrt

PRIJEDLOG ZAKONA
O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI

Zagreb, studeni 2002.

I. USTAVNA OSNOVA DONOŠENJA ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. alineja 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine» br. 41/01. i 55/01.- pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Nasilje shvaćamo kao čin ili propust u interakciji i dinamici međusobnih odnosa, kojim se drugoj osobi nanosi zlo, fizičko ili psihičko, upotrebom fizičke ili psihičke sile, individualno ili kolektivno.

Problematika nasilja u obitelji u hrvatskom kaznenom zakonodavstvu propisana je glavom XVI. «Kaznena djela protiv braka, obitelji i mladeži» Kaznenog zakona («Narodne novine» broj 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., te 51/01.), odredbama članka 118. i 362. Obiteljskog zakona («Narodne novine» broj 162/98), te odredbama Zakona o kaznenom postupku («Narodne novine» broj 110/97., 27/98., 58/99., 112/99. te 58/02.).

U međunarodnim dokumentima problematika nasilja u obitelji, uglavnom se odnosila na nasilje nad ženama. Najznačajniji međunarodni dokument koji se odnosi na prava žena je Konvencija o ukidanju svih oblika diskriminacije žena (CEDAW, usvojena na Općoj skupštini UN-a 18. prosinca 1979.). Odredbama Konvencije o ukidanju svih oblika diskriminacije žena, između ostalog, definirana je diskriminacija žena te je opsežno reguliran čitav niz prava žena, kao što su pravo na rad, zapošljavanje, državljanstvo, obrazovanje, zdravstvenu zaštitu te druga prava. Republika Hrvatska je 1992. godine ratificirala Konvenciju o ukidanju svih oblika diskriminacije žena.

Od stupanja na snagu i primjene Kaznenog zakona i Zakona o kaznenom postupku, instituti materijalnog i postupovnog kaznenog prava u odnosu na procesuiranje nasilja u obitelji podvrgnuti su od strane stručne, ali i šire javnosti, argumentiranoj kritici koja je ukazala na nužnost njihove izmjene, a sukladno temeljnim načelima Ustava Republike Hrvatske i međunarodnog prava.

U skladu s tom intencijom, odnosno u skladu s intencijom za procesuiranje nasilja u obitelji, člankom 215.a Kaznenog zakona propisano je kazneno djelo nasilničkog ponašanja u obitelji.

Članak 215.a Kaznenog zakona izričito propisuje da će se član obitelji koji nasiljem, zlostavljanjem ili osobito drskim ponašanjem dovede drugog člana obitelji u ponižavajući položaj kazniti kaznom zatvora u trajanju od tri mjeseca do tri godine.

Uzimajući u obzir osjetljivost materije te nužnost pružanja temeljite pravne zaštite zlostavljanih, Ministarstvo pravosuđa, uprave i lokalne samouprave je rješenjem od 27. svibnja 2002. godine, (klasa: 703-01/02-01/104, urbroj: 514-04-02-01) u cilju potpune zaštite žrtava nasilja u obitelji te normativnog reguliranja predmetne materije, ustrojilo radnu skupinu za izradu Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji.

Nužnost usvajanja predloženog Zakona postoji obzirom praksa pokazuje da je obiteljsko nasilje često skriveno od očiju javnosti a istovremeno devastira žrtve tog nasilja u fizičkom, emocionalnom, duhovnom i financijskom smislu.

Nasilje u obitelji predstavlja prijetnju obiteljskoj stabilnosti i negativno utječe na sve članove obitelji, posebice na djecu koja kao svjedoci nasilja trpe trajne nesagledive i

nepopravljive posljedice a istovremeno iz nasilničkog modela ponašanja uče da je nasilje prihvatljiv način kako rješavati stres i probleme ili kako ostvariti kontrolu nad drugom osobom, a čime se dugoročno nastavlja isti nepoželjni krug.

Porastu nasilja u obitelji pridonijela i militarizacija društva izazvana ratom, a u ovom poratnom razdoblju, uzroke u većoj mjeri treba tražiti u poratnim psihološkim traumama muškaraca-povratnika sa ratišta, njihovim suočavanjem sa nezaposlenošću, padom ekonomske moći i općom besperspektivnošću. Sve ove okolnosti uzrokuju frustracije, koje se izražavaju kroz verbalno i fizičko zlostavljanje najbližih članova obitelji, uglavnom žena, a nerijetko i djece.

Imajući u vidu navedeno, te uzimajući u obzir činjenicu da je Republika Hrvatska potpisala Konvenciju o ukidanju svih oblika diskriminacije žena te Konvenciju o pravima djeteta, koje je nedvojbeno obvezuju da u svoje pozitivno zakonodavstvo implementira zaštitu od svih oblika nasilja, pa time i od obiteljskog, postoji potreba i obveza Republike Hrvatske za donošenjem posebnog zakona koje će osigurati učinkovitu provedbu navedene zaštite.

Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji predstavlja mjeru iz djelokruga Vlade Republike Hrvatske na zaštiti braka, obitelji i mladeži, posebice uvažavajući činjenicu da Ustav Republike Hrvatske u članku 61. i članku 62. propisuje da je obitelj pod osobitom zaštitom države te propisuje obvezu države da štiti materinstvo, djecu i mladež te stvara socijalne, kulturne, odgojne, materijalne i druge uvjete kojima se promiče ostvarivanje prava na dostojan život.

Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji omogućava efikasnu i trajnu zaštitu ugroženih osoba, s naglaskom na prevenciju a zatim i na potpunu zaštitu žrtava nasilja.

U cilju sprječavanja i suzbijanja nasilja u obitelji, osim normativne aktivnosti nužno je provoditi široku edukaciju u cilju promjene tolerantnog nazora i pasivnog ponašanja stradalnika prema nasilju. Suvremeni svijet ne smije tolerirati neograničeno pravo dominantnog člana obitelji da silom uređuje odnose među članovima, niti društvo može i smije prema ovakvom nasilju imati neutralan i promatrački stav.

Nacrtom prijedloga Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji određen je pojam nasilja u obitelji, propisana je zaštita od nasilja u obitelji, vrste i svrha prekršajnopравnih sankcija, propisane su zaštitne mjere za zaštitu oštećenika od daljnjeg nasilja u obitelji te su zapriječene kazne počiniteljima.

Nacrt prijedloga Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, u skladu je s preuzetom obvezom jačanja institucija i vladavine prava, te sprječavanja i suzbijanja kriminala i drugih nezakonitih aktivnosti sukladno članku 75. i članku 80. glave VII Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona neće trebati osigurati posebna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI

Članak 1.

Ovim Zakonom određuje se pojam nasilja u obitelji, krug osoba koje se smatraju članovima obitelji u smislu ovoga Zakona, propisuje se zaštita članova obitelji od nasilja u obitelji, te vrste i svrha prekršajnopравnih sankcija.

Članak 2.

Ako ovim Zakonom nije drugačije propisano na prekršaje s područja zaštite od nasilja u obitelji primjenjuju se odredbe Zakona o prekršajima i Obiteljskog zakona.

Članak 3.

U smislu ovoga Zakona obitelj čine: muž i žena u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici, srodnici po krvi u ravnoj lozi bez ograničenja, srodnici po krvi u pobočnoj lozi zaključno s četvrtim stupnjem, srodnici po tazbini zaključno s drugim stupnjem, posvojitelj i posvojenik, skrbnik i šticećenik, te osobe koje su živjele zajedno u obiteljskim ili izvanbračnim vezama i osobe koje imaju zajedničku djecu.

Članak 4.

(1) Nasilje u obitelji je svaka primjena fizičke sile ili psihičke prisile odnosno svako drugo postupanje jednog člana obitelji koje može prouzročiti ili postoji opasnost da bi moglo prouzročiti fizičku ili psihičku bol, osjećaj straha ili osobne ugroženosti ili povredu dostojanstva, oštećenje imovine ili ozbiljnu prijetnju takvim oštećenjem kod drugog člana obitelji.

(2) Nasilje u obitelji osobito obuhvaća:

(a) fizičke napade u bilo kojem obliku te bilo kakav napad na fizički integritet drugog člana obitelji, bez obzira da li je u konkretnom slučaju nastupila tjelesna ozljeda ili ne;

(b) verbalne napade u vidu prijetnje bilo kojeg oblika ili sadržaja, vrijeđanja, psovanja, nazivanje pogrđnim nazivima;

(c) sve vrste spolnog uznemiravanja bez pristanka žrtve;

(d) prijetnju, uhođenje te sve druge načine uznemiravanja;

(e) izolaciju, ograničavanje slobode kretanja i komuniciranja sa trećim osobama.

Vrste i svrha prekršajnopравnih sankcija za

zaštitu od nasilja u obitelji

Članak 5.

(1) Prekršajnopravne sankcije za zaštitu od nasilja u obitelji su novčana kazna i kazna zatvora, te zaštitne mjere.

(2) Svrha propisivanja, izricanja i primjene prekršajnopравnih sankcija je osobita zaštita obitelji, ostvarivanje i promicanje zdravog i harmoničnog života unutar obitelji, te poštivanje pravnog sustava.

Prekršajne odredbe

Članak 6.

(1) Član obitelji koji počini nasilje iz članka 4. ovoga Zakona kaznit će se novčanom kaznom od 1.000,00 kuna do 10.000,00 kuna ili kaznom zatvora do 60 dana.

(2) Član obitelji koji ponovi nasilje u obitelji kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od najmanje 5.000,00 kn ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 15 dana.

(3) Punoljetni član obitelji koji u nazočnosti djeteta ili maloljetne osobe počini nasilje u obitelji kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od najmanje 6.000,00 kn ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 30 dana.

(4) Punoljetni član obitelji koji ponovi nasilje u obitelji iz stavka 3. ovoga članka kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od najmanje 7.000,00 kn ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 40 dana.

(5) Ako je nasilje iz stavka 3. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta ili maloljetne osobe počinitelj će se kazniti novčanom kaznom u iznosu od najmanje 7.000,00 kn ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 40 dana.

Članak 7.

Novčanom kaznom iz članka 6. stavka 1. ovoga Zakona kaznit će se zdravstveni djelatnik, djelatnik socijalne skrbi i djelatnik odgojno-obrazovne ustanove koji ne prijavi policiji ili nadležnom općinskom državnom odvjetništvu počinjenje nasilja u obitelji iz članka 4. ovoga Zakona za koje su saznali obavljajući svoju dužnost.

Zaštitne mjere

Članak 8.

(1) Sud može počinitelju nasilja u obitelji izreći slijedeće zaštitne mjere: mjeru obveznog psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja, mjeru zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji, mjeru zabrane uznemiravanja ili uhođenja osobe izložene nasilju, mjeru zaštite sigurnosti osobe izložene nasilju i mjeru udaljenja iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora.

(2) Zaštitne mjere izriču se na zahtjev osobe koja je izložena nasilju, centra za socijalnu skrb ili policije.

(3) Zaštitne mjere propisane ovim Zakonom izriču se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od dvije godine računajući od dana pravomoćnosti rješenja o prekršaju ili od dana prestanka izvršenja kazne zatvora.

Svrha zaštitnih mjera

Članak 9.

Svrha je zaštitnih mjera da se njihovom primjenom spriječi nasilje u obitelji, da se osigura nužna zaštita zdravlja i sigurnosti osobe koja je izložena nasilju, te da se otklone okolnosti koje pogoduju ili poticajno djeluju na počinjenje novog prekršaja.

Mjera obveznog psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja

Članak 10.

(1) Mjera obveznog psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja može se izreći počinitelju nasilja u obitelji, ako postoji opasnost da bi bez psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja mogao ponovno počinuti nasilje prema osobama iz članka 3. ovoga Zakona. Po potrebi psihoterapijsko i psihijatrijsko liječenje može se primijeniti i na druge članove obitelji.

(2) Mjera obveznog psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja traje do prestanka razloga zbog kojih je primijenjena, ali ne može trajati dulje od dvije godine.

(3) Ministar zdravstva, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, donijet će provedbeni propis kojima će pobliže urediti provođenje psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja.

Mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji

Članak 11.

(1) Mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji može se izreći osobi koja je počinila nasilje u obitelji ako postoji opasnost da bi približavanjem žrtvi ponovno mogla počiniti nasilje u obitelji.

(2) U rješenju kojim sud izriče mjeru zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji, sud će odrediti mjesta ili područja, te udaljenost ispod koje se počinitelj ne smije približiti žrtvi nasilja u obitelji.

(3) Mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od jedne godine.

Mjera zabrane uznemiravanja ili uhođenja osobe izložene nasilju

Članak 12.

(1) Mjera zabrane uznemiravanja ili uhođenja osobe izložene nasilju može se izreći osobi koja je nasilje počinila uznemiravanjem ili uhođenjem, a postoji opasnost da bi ponovno mogla uznemiravati ili uhoditi osobe iz članka 3. ovoga Zakona.

(2) Mjera zabrane uznemiravanja ili uhođenja osobe izložene nasilju određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od jedne godine.

Mjera zaštite sigurnosti osobe izložene nasilju

Članak 13.

(1) Mjera zaštite sigurnosti osobe izložene nasilju može se izreći toj osobi radi njene fizičke zaštite i nadgledanja uzimanja specificirane imovine iz kuće, stana ili drugog stambenog prostora.

(2) Mjera zaštite sigurnosti osobe izložene nasilju sadrži nalog policijskim službenicima da preprate osobu izloženu nasilju i nadgledaju uzimanje specificirane nužne imovine iz kuće, stana ili drugog stambenog prostora.

(3) Mjera zaštite sigurnosti osobe izložene nasilju određuje se za vrijeme izvršenja sudskog naloga.

Mjera udaljenja iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora

Članak 14.

(1) Mjera udaljenja iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora može se izreći osobi koja je počinila nasilje prema članu obitelji s kojim živi u stanu, kući ili nekom drugom stambenom prostoru, ako sud ocijeni da postoji opasnost da bi bez provođenja ove mjere počinitelj mogao ponovno počiniti nasilje.

(2) Osoba kojoj je izrečena mjera iz stavka 1. ovoga članka dužna je odmah napustiti stan, kuću ili neki drugi stambeni prostor uz prisutnost policijskog službenika.

(3) Mjera udaljenja iz stana, kuće ili drugog stambenog prostora određuje se u trajanju koje ne može biti kraće od jednog niti dulje od tri mjeseca.

Odgovornost za nepostupanje po zaštitnim mjerama

Članak 15.

(1) Počinitelj nasilja u obitelji dužan je postupati u skladu s izrečenom zaštitnom mjerom.

(2) Osoba koja ne postupa prema izrečenoj zaštitnoj mjeri kaznit će se novčanom kaznom u iznosu koji ne smije biti manji od 3.000,00 kuna niti veći od 10.000,00 kuna.

(3) Novčanu kaznu izriče sud pisanim rješenjem protiv kojeg stranke imaju pravo žalbe u roku od tri dana.

(4) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Mjera za zaštitu prava od svih oblika nasilja

Članak 16.

(1) Sud može, na zahtjev oštećene osobe, izreći protivnoj stranci mjeru za zaštitu prava od svih oblika nasilja (u daljnjem tekstu: mjera za zaštitu prava) iz članka 4. ovoga Zakona.

(2) Mjera za zaštitu prava od svih oblika nasilja izriče se ako podnositelj zahtjeva učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje.

(3) Za izricanje mjere za zaštitu prava nadležan je Prekršajni sud.

Članak 17.

(1) Mjera za zaštitu prava iz članka 16. ovoga Zakona izriče se u trajanju koje ne može biti dulje od godine dana.

(2) Sud je dužan o zahtjevu za izricanje mjere za zaštitu prava odlučiti odmah, a najkasnije u roku od 12 sati.

(3) Protiv odluku suda iz stavka 2. ovoga članka nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 3 dana od dana dostave prijepisa odluke.

(4) Žalba ne odgađa izvršenje odluke.

(5) Ako protivna stranka ne postupi po odluci suda kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna ili kaznom zatvora u trajanju do 30 dana.

Članak 18.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u «Narodnim novinama».

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1.

U članku 1. ovoga Zakona određen je sadržaj Zakona. Članak 1. izričito određuje pojam nasilja u obitelji, krug osoba koje se smatraju članovima obitelji u smislu ovoga Zakona, propisuje zaštitu članova obitelji od nasilja u obitelji te vrste i svrhu prekršajnopравnih sankcija.

Uz članak 2.

U članku 2. ovoga Zakona propisano je da će se, u slučaju ako ovim Zakonom nije drugačije propisano, na prekršaje s područja zaštite od nasilja u obitelji primjenjivati odredbe Zakona o prekršajima i Obiteljskog zakona.

Uz članak 3.

U članku 3. ovoga Zakona izričito je propisana definicija obitelji u smislu ovoga Zakona. Pod pojmom obitelji podrazumijevaju se: muž i žena u bračnoj ili izvanbračnoj zajednici, srodnici po krvi u ravnoj lozi bez ograničenja, srodnici po krvi u pobočnoj lozi zaključno s četvrtim stupnjem, srodnici po tazbini zaključno s drugim stupnjem, posvojitelj i posvojenik, skrbnik i štićenik te osobe koje su živjele zajedno u obiteljskim ili izvanbračnim vezama i osobe koje imaju zajedničku djecu.

Uz članak 4.

U članku 4. stavku 1. izričito je propisana definicija nasilja u obitelji. Pod pojmom nasilja u obitelji podrazumijeva se svaka primjena fizičke sile ili psihičke prisile odnosno svako drugo postupanje jednog člana obitelji koje može prouzročiti ili postoji opasnost da bi moglo prouzročiti fizičku ili psihičku bol, osjećaj straha ili osobne ugroženosti ili povredu dostojanstva, oštećenje imovine ili ozbiljnu prijetnju takvim oštećenjem kod drugog člana obitelji. U stavku 2. izričito je propisano da nasilje u obitelji obuhvaća fizičke napade u bilo kojem obliku te bilo kakav napad na fizički integritet drugog člana obitelji, bez obzira da li je u konkretnom slučaju nastupila tjelesna ozljeda ili ne, verbalne napade u vidu prijetnje bilo kojeg oblika ili sadržaja, vrijeđanja, psovanja, nazivanja pogrđnim nazivima, sve vrste spolnog uznemiravanja bez pristanka žrtve, prijetnju, uhođenje te svi druge oblike uznemiravanja te izolaciju, ograničavanje slobode kretanja i komuniciranja sa trećim osobama.

Uz članak 5.

U članku 5. stavku 1. propisane su vrste prekršajnopравnih sankcija za zaštitu od nasilja u obitelji. Stavak 2. izričito propisuje svrhu prekršajnopравnih sankcija, koja je sadržajno, uz odgovarajuće izmjene, usklađena s odredbom članka 26. Zakona o prekršajima.

Uz članak 6.

U članku 6. ovoga Zakona propisane su vrste kazni: novčana kazna i kazna zatvora. Predlagatelj je odredio i propisao donju i gornju granicu novčane kazne, zbog mogućnosti njezina odmjeravanja i individualizacije u svakom konkretnom slučaju. Novčana kazna propisana je u iznosu od 1.000,00 kuna do 10.000,00 kuna. Najteža propisana sankcija je kazna zatvora za koju je, razmjerno načelu ograničenja kaznenopravne prisile, određeno da ne može biti dulja od 60 dana. U narednim stavcima sankcionirano je ponovljeno nasilje u obitelji jer to upućuje na nasilnički odnos počinitelja nasilja prema žrtvi. Stoga je neophodno potrebno slučajeve ponovljenog nasilja u obitelji propisati kao kvalificirani oblik sa predviđenom strožom kaznom.

Uz članak 7.

U ovom članku procesuirano je neprijavlivanje nasilja u obitelji od strane službene ili odgovorne osobe koje u svom svakodnevnom radu imaju saznanja o počinjenju nasilja u obitelji. Pravodobnom prijavom o nasilju u obitelji ostvarit će se potpunija zaštita osoba od nasilja u obitelji i provesti zaštita temeljnih ljudskih prava.

Uz članak 8.

U članku 8. stavku 1. taksativno se navedene zaštitne mjere koje se mogu izreći počiniteljima nasilja u obitelji. To su: mjera obveznog psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja, mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji, mjera zabrane uznemiravanja ili uhođenja osobe izložene nasilju, mjera zaštite sigurnosti osobe izložene nasilju i mjera udaljenja iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora. Stavkom 2. propisano je da se zaštitne mjere izriču na zahtjev osobe koja je izložena nasilju, na zahtjev centra za socijalnu skrb ili policije. Stavkom 3. propisano je da se zaštitne mjere izriču u trajanju koje ne može biti kraće od jednog mjeseca niti dulje od dvije godine.

Uz članak 9.

U članku 9. propisana je svrha zaštitnih mjera. Svrha zaštitnih mjera određena je po uzoru na definiciju svrhe zaštitnih mjera iz članka 37. Zakona o prekršajima. Zaštitne mjere teže ostvarivanju isključivo preventivnih ciljeva u primjeni sankcija. Svrha zaštitnih mjera je otklanjanje svih endogenih (unutarnjih) i egzogenih (vanjskih) čimbenika delinkventnoga ponašanja koje dovodi do nasilja u obitelji.

Uz članak 10.

U članku 10. stavku 1. propisana je zaštitna mjera obveznog psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja te je propisano da se, po potrebi, psihoterapijsko i psihijatrijsko liječenje može primijeniti i na druge članove obitelji. U stavku 2. propisano je da zaštitna mjera obveznog psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja traje dok traju razlozi zbog kojih je primijenjena ali najdulje do dvije godine. U stavku 3. propisana je obveza ministra zdravstva da, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona, donese provedbene propise kojima će pobliže urediti način provođenja psihoterapijskog i psihijatrijskog liječenja.

Uz članak 11.

U članku 11. stavku 1. propisana je zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji. U stavku 2. određeno je pravo suda da pisanim rješenjem odredi mjesto ili područje te udaljenost ispod koje se počinitelj ne smije približiti žrtvi nasilja u obitelji. U stavku 3. izričito je propisano da zaštitna mjera zabrane približavanja žrtvi nasilja u obitelji ne može trajati kraće od jednog mjeseca niti dulje od jedne godine.

Uz članak 12.

U članku 12. stavku 1. propisana je zaštitna mjera zabrane uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju. U stavku 2. propisano je da zaštitna mjera zabrane uznemiravanja i uhođenja osobe izložene nasilju ne može trajati kraće od jednog mjeseca niti dulje od jedne godine.

Uz članak 13.

U ovom članku propisana je mjera zaštite sigurnosti osobe izložene nasilju na način da se štiti fizička sigurnost te osobe i omogući toj osobi nesmetano uzimanje specificirane nužne imovine iz kuće, stana ili drugog stambenog prostora. Mjeru provode policijski službenici po nalogu suda.

Uz članak 14.

U članku 14. stavku 1. propisana je zaštitna mjera udaljenja iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora. U stavku 2. propisano je da je počinitelj dužan odmah napustiti stan, kuću ili drugi stambeni prostor, što će se provesti uz nazočnost policijskog službenika. U stavku 3. propisano je da zaštitna mjera udaljenja iz stana, kuće ili nekog drugog stambenog prostora ne može trajati kraće od jednog niti dulje od tri mjeseca.

Uz članak 15.

U članku 15. stavku 1. propisana je odgovornost za nepostupanje počinitelja nasilja u obitelji u skladu s izrečenom zaštitnom mjerom. U stavku 2. propisana je opća donja i gornja granica novčane kazne koja će se izreći osobi koja postupuje protivno izrečenoj zaštitnoj mjeri. Novčana kazna propisana je u iznosu od 3.000,00 kuna do 10.000,00 kuna. U stavku 3. propisano je da novčanu kaznu izriče sud pisanim rješenjem protiv kojeg stranke imaju pravo žalbe u roku od tri dana. U stavku 4. propisano je da žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

Uz članak 16.

U članak 16. stavku 1. propisano je ovlaštenje suda da protivnoj stranci izrekine mjeru za zaštitu prava od svih oblika nasilja. U stavku 2. propisano je da će mjeru izreći ako podnositelj zahtjeva učini vjerojatnim da je izricanje mjere potrebno u cilju sprječavanja nasilja u obitelji. U stavku 3. propisana je da je za izricanje mjere nadležan Prekršajni sud.

Uz članak 17.

U članku 17. stavku 1. propisano je da mjera za zaštitu prava od svih oblika nasilja ne može trajati dulje od jedne godine. U stavku 2. određena je dužnost suda da o izricanju mjere odluči odmah, a najkasnije u roku od 12 sati. U stavku 3. propisana je mogućnost izjavljivanja žalbe protiv odluke suda o izricanju mjere u roku od 3 dana od dana dostave prijepisa odluke. U stavku 4. propisano je da žalba protiv odluke ne odgađa njezino izvršenje. U stavku 5. propisan je iznos novčane kazne, odnosno trajanje kazne zatvora koja će se izreći osobi koja postupuje protivno izrečenoj mjeri. Novčana kazna propisana je u iznosu od 1.000,00 do 5.000,00 kuna dok je kazna zatvora propisana u trajanju do 30 dana.

Uz članak 18.

U članku 18. propisano je stupanje na snagu ovoga Zakona.